

תיאוריית "ספירלת השתיקה"

כתבה: יעל לוי

● האם אתם תמיד מביעים דעתכם
ברבים גם כאשר אתם מודעים
לעובדה שאתם בדעת מיעוט?

● "מה אתם הייתם עושים?" (מתוך
תכנית הטלוויזיה)

● <https://www.youtube.com/watch?v=1052654>

● עיקרי התיאוריה:

- "ראיית הסביבה החברתית כהקשר שמאפשר לבני אדם להשמיע דעות מסוימות, או לחלופין כופה עליהם להסתיר אחרות מחשש לנידוי חברתי".
- (מתוך ספר הלימוד "מתקשרים").

● האם במציאות הדיגיטאלית ניתן להביע
דעות "חריגות"?

● אין תשובה חד משמעית לשאלה זו –

● לא ניתן להתעלם מהשפעתם של מי שיש
להם מיליוני עוקבים ויכולת גבוהה בהרבה
מזו של המדיה המסורתית להפיץ מידע גם
אם הוא שקרי.

□ בחסות האנונימיות מאחורי המקלדת מתאפשר
לבני אדם לנקוט בשפה משתלחת כלפי אחרים
ברשת ובעצם ליצור כך מנגנון שמרתיע מפני
השמעת דעות שנתפסות כלא פופולאריות
ברשת.

□ * חשבו על דוגמא אקטואלית בה הובעו דעות
"חריגות" ולא פופולאריות במדיה.

● לסיכום עיקרי התיאוריה והביקורת עליה:

1. אנשים חוששים להביע דעות לא פופולריות, כך נוצרת, בהליך הדרגתי, ספירלת שתיקה שמתרחבת ויוצרת מעגלי שתיקה נוספים.
2. מיעוט קטן משמיע בכל זאת דעות לא פופולריות.

ביקורת על האסכולה:

1. אין דרך לדעת מתי הספירלה מסתיימת.
2. אין מקום לפלורליזם תקשורתי.